

виконує важливу функцію-попереджує корупційні злочини, тим самим збільшує рівень довіри громадян до держави.

Отже, в світі антикорупційна політика розвивається в сторону використання усієї правової бази, дивлячись ще й на попередження злочинів.

Головні аспекти боротьби з корупцією:

- контроль з боку громади за державним адмініструванням і можливість порушення справи за корупцію;

- незалежність судової влади;

- підзвітність осіб, які наділені владою.

Ключ до ліквідації корупції знаходиться не в площині жорстокості покарання, а в тонкому світі ідей, закладених в основу функціонування органів державної влади. Тому корупція закладена в сам фундамент державного апарату.

Список використаних джерел:

1. <http://uspishnaukraina.com.ua/strategy/69/244.html>

2. Політична корупція в Україні: суб'єкти, прояви, проблеми протидії.- Інформаційно-аналітичні матеріали до фахової дискусії "Політична корупція в Україні: стан, чинники, засоби протидії" - Київ, Центр Разумкова.-27 листопада 2009.

3. <https://www.pravda.com.ua/rus/columns/2014/10/21/7041464/>

Збризький Михайло Сергійович,

курсант 3 курсу, спеціальність 081 «Право»

Дніпропетровського державного

університету внутрішніх справ

*Науковий керівник: д.е.н., доцент, Паршин Юрій Іванович
професор кафедри фінансово-економічної безпеки ДДУВС*

СОЦІАЛЬНА БЕЗПЕКА РЕГІОНУ ТА ІНДИКАТОРИ ЇЇ ОЦІНКИ

Рейтинг найбільш щасливих країн, складається з таких соціально значущих індикаторів, як: рівень доходу (ВВП на душу населення), тривалість життя, соціальна підтримка, рівень корупції та щедрість. Нижче 138 позиції рейтингу знаходяться лише бідні країни Африки і Азії, що є дуже тривожним сигналом для України. Соціальна безпека регіонів, є складовим елементом національної безпеки України, тому визначення сутності, критеріїв оцінки і способів протидії зовнішнім і внутрішнім загрозам є актуальним завданням на даному етапі розвитку України.

Об'єктами соціальної безпеки регіону виступають мешканці регіону та їх соціальна структура, окремі групи та прошарки населення, які потребують соціального захисту і підтримки, соціальна політика регіону, елементи соціальної інфраструктури. Суб'єктами соціальної безпеки регіону є: держава в особі місцевих державних адміністрацій та органів місцевого самоврядування, регіональних представництв виконавчої та судової влади, суспільство, соціальні інститути, громадські організації та об'єднання тощо.

До вагомих внутрішніх факторів, що впливають на соціальну безпеку регіонів України можна віднести:

1) ступінь відповідності регіональних принципів управління основним положенням соціальної політики України;

2) економічний розвиток регіону, демографічна картина регіону, стан ринку праці у регіоні, рівень розвитку соціальної інфраструктури, якість медичного обслуговування, доступність освіти, криміногенна у регіоні, екологічні проблеми тощо.

Кількісними індикаторами стану соціальної безпеки регіонів України можуть виступати наступні:

1. показники:
2. валовий регіональний продукт;
3. регіональний людський розвиток;
4. квінтільний коефіцієнт диференціації загальних доходів населення;
5. співвідношення мінімальної та середньої заробітної плати;
6. розрив між грошовими прибутками 10 % найбільш і 10 % найменш забезпечених груп населення;
7. частка населення із середніми сукупними витратами на одну особу на місяць, які нижче прожиткового мінімуму;
8. відношення середньої зарплати до прожиткового мінімуму;
9. відношення мінімального розміру пенсії до прожиткового мінімуму;
10. відношення індексу номінальних сукупних ресурсів домогосподарств до індексу споживчих цін;
11. наявний дохід у розрахунку на одну особу;
12. наявність житлового фонду в середньому на особу;
13. обсяг видатків зведеного бюджету на охорону здоров'я, відсотків до ВВП;
14. обсяг видатків зведеного бюджету на освіту, відсотків до ВВП;
15. рівень злочинності (кількість злочинів на 100 тис. населення);
- рівень безробіття;
16. витрати на охорону навколишнього середовища (капітальні інвестиції та поточні витрати).

Дослідження показали, що безпека України більшою мірою хвилює жителів Західних регіонів України, і меншою жителів Центральних регіонів України турбує рівень життя і економічна ситуація в країні сильніше, ніж жителів інших регіонів.

Прожитковий мінімум, мінімальний розмір пенсійного забезпечення і заробітної плати повинні бути прямо пропорційними до поточних цін та тарифів. При цьому, основним завданням регіональних органів влади є забезпечення реалізації основних принципів і завдань соціальної політики на регіональному рівні; вдосконалення політики зайнятості населення регіону, створення нових робочих місць, центрів підвищення кваліфікації та перекваліфікації при державних службах зайнятості в усіх регіонах України, підвищення якості та конкурентоспроможності робочої сили; створення умов для виправлення демографічної деформації структури населення в регіоні,

стимулювання репродуктивного зростання населення, допомога молоді та сім'ям, пропаганда сімейних цінностей, регулювання міграційних потоків; модернізація і розширення соціальної інфраструктури регіону; створення і просування бренду регіону, як інструменту формування сприятливого іміджу регіону в очах цільових груп громадськості; забезпечення підтримки реалізації медичної реформи в регіонах України, зростання якості медичного обслуговування, популяризація медичного страхування; розвиток системи освіти і підвищення рівня культури населення регіону; створення умов для розвитку підприємництва в регіоні, впровадження принципів соціального підприємництва на підприємствах регіону; сприяння підвищенню соціально-економічної активності населення, соціальної відповідальності та усвідомленості.

Список використаних джерел:

1. Регіональний людський розвиток : Статистичний бюлетень / Державна служба статистики України, 2017. 65 с.
2. Україна в світових рейтингах: як живеться українцям. URL: <https://ukr.segodnya.ua/ukraine/ukraina-v-raznyh-reytingah-kak-zhivetsya-ukraincam--1049597.html>
3. Міністерство соціальної політики URL: <https://www.msp.gov.ua>.

Зелік Микита Олегович,

курсант 3 курсу, спеціальність 081 «Право»

Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

*Науковий керівник: д.е.н., доцент, Паршин Юрій Іванович
професор кафедри фінансово-економічної безпеки ДДУВС*

ЛАТЕНТНА ЗЛОЧИННІСТЬ ТА ЇЇ ВИДИ, ЯК ОДНА З ХАРАКТЕРИСТИК ЕКОНОМІЧНИХ ЗЛОЧИНІВ

Питання латентності злочинності на сьогодні постає як нагальна проблема на шляху здійснення прогностичних функцій кримінологічною наукою тенденцій розвитку всієї злочинності загалом. Економічні злочини характеризуються важкістю розкриття саме через їх латентність. Оскільки через завантаженість правоохоронної системи, високий криміногенний стан країни актуальним є дослідження безпосередніх причин та проблем виникнення такого явища. У такому випадку звернення до досвіду зарубіжних країн – вірний вибір з метою подолання латентної злочинності, зокрема у економічній сфері.

Дослідженням цієї проблеми займалися не одне покоління науковців правничої науки починаючи з 60-х років і продовжують і надалі, а також працівники практичних підрозділів, зокрема, вартує зазначити прізвища А.А. Конєва, Р.С. Веприцького, А.Ю. Дзюби, В.М. Поповича, О.М. Гумна, О.М. Джужи та ін. [1, с. 120]

За думкою Р.С. Веприцького, латентна злочинність стає причиною